

تمرین‌های ۳ تا ۷

توجه: تمرین‌های ۳ تا ۷ مربوط به متن ۱ است.

متن ۱ پیشرفت‌های پزشکی و جنبه‌های اخلاقی آن
جراحی پلاستیک

(۱) گفته می‌شود که هر سال حدود ۱۰۰ هزار عمل جراحی پلاستیک در ایران انجام می‌شود. تعداد جراحان پلاستیک دارای مجوز رسمی در ایران کمتر از ۱۵۰ نفر است. ظاهراً بیشترین عمل جراحی زیبایی بینی دنیا در ایران صورت می‌گیرد و بهترین متخصصانی که در این رشته کار می‌کنند نیز ایرانی هستند.

(۲) ۷۰٪ عمل‌های جراحی زیبایی برای بینی است؛ از این میزان حدود ۳۰٪ مربوط به آقایان است. برای اینکه نتیجه‌ی عمل رضایت‌بخش باشد، توصیه شده است که خانم‌ها پس از ۱۷ سالگی و آقایان بعد از ۱۸ سالگی بینی خود را عمل کنند.

(۳) استفاده از کامپیوتر برای طراحی بینی، چانه و گونه کار را برای جراحان قدری آسان‌تر کرده است چون باعث می‌شود که بیمار قبل از اقدام به عمل جراحی تا حدی از نتیجه‌ی احتمالی آن آگاه شود و لذا شمار شکایت از جراحان کاهش یابد.

(۴) به گفته‌ی یک جراح پلاستیک، متأسفانه بعضی از افراد بدون صلاحیت صرفاً با هدف تجاری وارد صحنه می‌شوند و چون بر کار آن‌ها نظارت دقیقی صورت نمی‌گیرد، مدت‌ها می‌گذرد تا دست این قبیل افراد رو شود و آن زمانی است که "دسته‌گلی به آب دهند" و بیمار از آن‌ها شکایت کند. وی می‌افزاید: بیمار را هم باید از نظر روانی آماده کرد تا بتواند با چهره‌ی جدید خود به راحتی کنار بیاید.

(۵) سهیلا که تصمیم دارد بینی‌اش را عمل کند معتقد است که بینی کوچک‌تر به او اعتماد به نفس و آرامش خواهد بخشید. اما پریسا می‌گوید: حاضرم زشت باشم اما خودم (باشم)، تا زیبا ولی دیگری! کورش که بینی‌اش را اخیراً عمل کرده است می‌گوید: زیبایی تنها در انحصار زنان نیست. مردان هم این حق را دارند که تا حد امکان نواقص ظاهری خود را برطرف کنند.

(۶) یک کارشناس امور اجتماعی می‌گوید: از نظر نژادی، طراحی و استخوان‌بندی چهره‌ی ایرانی‌ها با اروپایی‌ها فرق دارد. اما جوانان ایران، شاید تحت تأثیر فیلم‌های سینمایی و برنامه‌های تلویزیونی غربی، می‌خواهند صورت خود را به اصطلاح تغییر نژادی بدهند. وی می‌افزاید: جراحی پلاستیک اگر دلیل پزشکی داشته باشد، قابل درک است، مثلاً برای برطرف کردن آثار سوختگی، تصادف یا نقص‌های مادرزادی. اما اگر تنها جنبه‌ی زیبایی داشته باشد، به سختی می‌توان آن را توجیه کرد. البته آدم‌ها آزادند که پول خود را هرطور که می‌خواهند خرج کنند، اما تأثیر اجتماعی آن را نمی‌توان نادیده گرفت، چون به رایج شدن ظاهرپرستی کمک می‌کند. در چنین جامعه‌ای، جواب جوانی را که بینی غنی و جیب فقیر دارد چگونه می‌دهیم؟

متن ۲

انتخابات

- (۱) در یک روزنامه‌ی چاپ ایران به نکته‌ای برخوردیم که برایم هم جالب بود و هم عجیب. جالب، چون دردی کهنه را از دیدگاهی تازه بیان می‌کرد؛ عجیب، چون انتظار انتشار چنین موضوعی را در یک روزنامه‌ی داخلی نداشتم. خلاصه‌ی مطلب چنین بود: انتخاب یک نماینده‌ی سیاسی به طور آزاد و دموکراتیک مانند آن است که مثلاً ده جلد کتاب مختلف را جلوی شما بگذارند و بگویند یکی از آن‌ها را انتخاب کنید. این گونه نباید باشد که ده نسخه (کپی) از یک کتاب را پیش رویتان قرار دهند و بگویند: آزادید، هر کدام را که می‌خواهید انتخاب کنید!
- (۲) می‌گویند دموکراسی (یا مردم‌سالاری) یعنی حکومت مردم بر مردم. ظاهر این تعریف بسیار زیبا اما گمراه‌کننده است، چرا که هنوز هیچ کشوری نتوانسته است حکومتی تشکیل دهد که نماینده‌ی صد درصد مردم آن باشد. در دموکراتیک‌ترین کشورهای جهان، به سختی می‌توان گفت که حکومتش از حمایت بیش از پنجاه درصد رأی‌دهندگان برخوردار است.
- (۳) در سراسر جهان غنی و فقیر وجود دارد. در تمام کشورها به‌طور میانگین، ۱۰٪ از جمعیت، که اکثراً کارفرمایان هستند، ۹۰٪ از ثروت را در دست دارند. از سوی دیگر، ۹۰٪ از جمعیت، که بیشترشان استخدام‌شوندگان هستند، تنها ۱۰٪ ثروت را در اختیار دارند، که آن هم به طور غیرعادلانه تقسیم شده است.
- (۴) بدیهی است که منافع کارفرمایان و استخدام‌شوندگان در تضاد با یکدیگر هستند. هر دو گروه برای حفاظت از منافع خود اتحادیه تشکیل داده‌اند.
- (۵) برای حفظ این تقسیم غیرعادلانه‌ی ثروت، کارفرمایان از کارمندان استفاده می‌کنند. یک راه آن استخدام بهترین مغزهای تبلیغاتی در رسانه‌های گروهی است تا مردم جامعه را متقاعد کنند که آنچه که دارند بهترین و عین دموکراسی است! بیشتر افراد جامعه آگاه‌اند که حکومت در دست کارفرمایان است و بیشتر سیاست‌گذاری‌ها برای حفظ منافع آن‌ها انجام می‌شود. حکومتی که با حمایت کارفرمایان سر کار آمده است نمی‌تواند در جهت حفظ منافع استخدام‌شوندگان فعالیت کند.
- (۶) سؤال همین جاست: حکومت کشور ترکیبی از چه افرادی است و این افراد با حمایت کدام گروه سر کار آمده‌اند؟ در برخی از کشورها، علاوه بر دخالت صاحبان صنایع، نفوذ بعضی از گروه‌های مذهبی را نیز نمی‌توان نادیده گرفت. این موضوع در برخی از کشورها تقریباً حل شده است چون دخالت کلیسا در امور سیاسی بسیار محدود است. شکایت منتقدان روش انتخاب نمایندگان مجلس در کشورهای مختلف جهان هم همین است که تفاوتی بین نامزدهای (کاندیداهای) انتخاباتی وجود ندارد چون تقریباً همه‌ی آن‌ها در جهت منافع کارفرمایان فعالیت می‌کنند. لذا انتخاب هر کدام از آن‌ها مانند انتخاب از میان ده نسخه از یک کتاب است!

Copyright Information

OCR is committed to seeking permission to reproduce all third-party content that it uses in its assessment materials. OCR has attempted to identify and contact all copyright holders whose work is used in this paper. To avoid the issue of disclosure of answer-related information to candidates, all copyright acknowledgements are reproduced in the OCR Copyright Acknowledgements Booklet. This is produced for each series of examinations and is freely available to download from our public website (www.ocr.org.uk) after the live examination series.

If OCR has unwittingly failed to correctly acknowledge or clear any third-party content in this assessment material, OCR will be happy to correct its mistake at the earliest possible opportunity.

For queries or further information please contact the Copyright Team, First Floor, 9 Hills Road, Cambridge CB2 1GE.

OCR is part of the Cambridge Assessment Group; Cambridge Assessment is the brand name of University of Cambridge Local Examinations Syndicate (UCLES), which is itself a department of the University of Cambridge.